

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

17
1923

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Σ. Π. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΓΙΑΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Ε΄.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΗ. ΛΑΜΠΡΟΥ 1

23

Χαρτ. 0,22 X 0,157. Αἰῶνος ΧΙΧ (φ. 56).

1 (φ. 2α). Ἀποφθέγματα ἀνεπίγραφα.

Ἄρχ. Πέντε πράγματα εἶναι τὰ πλέον ἀνωφελέη εἰς τὸν κόσμον. Μία λαμπάδα ἀναμμένη τὸ μισσημέρι . . .

Ἐν φ. 14β «Ἐκ τὸ τοῦ Γουζέλη βιβλίον». — Ἐν φ. 15α «Θάλας». — Ἐν φ. 15β «Γνωμικὰ δίστιχα» [Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου] ἐν πρωτοτύπῳ καὶ νεοελληνικῇ μεταφράσει. — Ἐν φ. 21β «Τοῦ αὐτοῦ μερικὰ ἐκ τῶν τετραστίχων». — Ἐν φ. 23β «Παροιnéσεις τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἀλφάβητον» ἐν πρωτοτύπῳ μόνον.

3 (φ. 25). Λαμασικηνοῦ ἀρχιερέως τοῦ Στουδίτου, συναθροίσεις ἐκ τῶν παλαιῶν Φιλοσόφων, περὶ φύσεως καὶ ἰδιωμάτων τινῶν ζώων.

3 (φ. 43α). Ἐπιγράμματα.

α'. «Εἰς αὐτάρκειαν ἀθλον». Ἄρχ. Ἐλθὼν εἰς Ἀθήν. οὐκ εἰ σοφὸν ἔγνωσ γέλας. — β'. «Εἰς ἰατροῦ; Νικάρχου». Ἄρχ. Ὁρθῶσαι τὸν καρπὸν ὑπογόμενος Διότιρον. — γ'. «Τοῦ αὐτοῦ. — δ'. «Τοῦ αὐτοῦ: Ἄρχ. Χειρουργῶν Ἰσραὴλιν Ἀνακτορίδην Ἀγέλαος. — ε'. «Ἀγαθίου». Ἄρχ. Ἰατὴρ τις ἐμοὶ τὸν ἐὼν φίλον υἱὸν ἔπιμψεν.

Τὰ φ. 1β, 42ᵛ, 43β—δὺα ἀγραφα.

Ἐν φ. Ια ἀκεφαλον λεξικόν. Ἄρχ. ἀμνῆν, θειρεῖν, ἀμογητὶ γωρίς βίας ἢ κακοπαθείας, ἀμόρρωτον, ἀθάνατον. Ὁμοίως ἐν φ. 56β. Ἄρχ. Σίγα σιόικα ἔχ' ἀτρίμας ἡσύγως ἔγε . . . σίκα οἱ νῦν ἰδίως πέπονες, τὰ κακῶς τετράγγουρα. Τέλ. τραχύτης σκληρότης.

Ἐν φ. δὺα παρενεγράφησαν τάδε 1811 : ετος παλιο : φιλιθριου : κατερι : γη : νικα : καλογερος : κα : ονομαστηκα : Δανητλ.

Στάχωσης ἐκ χονδροῦ χάρτου.

1. Συνέχεια ἐκ τοῦ Ν. Ἑλληνομήμονος τομ. ΙΖ' σελ. 302.

Ε.ρ.Δ. της Κε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Χαρτ. Ο, 21/Ο, 14. Αἰῶνος XVIII (φ. 208).

Ἐπιστολάριον.

α'. Ἐν φ. 3α πίναξ προσηγοριῶν εἰς ἃς διαιροῦνται αἱ ἐπιστολαί. Ἄρχ' (ἀκέφ.) Παρακλητικὴ 9. Συστατικὴ 10. Εὐχαριστικὴ 11. Φιλικὴ 12. Ἐπιτετα (φ. 3α) ἀνεπίγραφος πραγματεία περὶ τῶν εἰδῶν τῶν ἐπιστολῶν μετὰ παραδειγμάτων. Ἄρχ. Αὗται μὲν οὖν εἰσι πάσαι αἱ προσηγορίαι εἰς ἃς αἱ ἐπιστολαὶ διαιροῦνται· δεῖ δὲ ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐπιτίλλειν ἐθέλοντα, μὴ μόνον τῆ τῆς ὑποθέσεως μεθόδῳ γρῆσθαι. Τέλλ.

Ἄνεξ Ἰησοῦ γῆς τε καὶ πόλου κράτορ
γενεῦ χορηγός δωρεῶν ὅων, Χριστιέ μου,
τῷ δακτύλῳ γράφοντι τῆδε πιπίδα.

β' (φ. 25α). Ἐπιστολαὶ ἀδήλων, φέρουσαι μόνον τὰς ἐπιγραφάς τοῦ εἴδους· «Ἀποτρεπτικὴ», «Ἐγκωμισιαστικὴ». — γ' (φ. 35β). «Ἐπιστολαὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ γενικοῦ ἐρμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας». Μεταξὺ τούτων αἱ πλεῖστοι, αἱ ἐξῆς, δὲν περιλαμβάνονται ἐν ταῖς ὑπὸ Θ. Λιβαδῆ ἐκδοθείσαις τῷ 1879 ἐν Τεργέστῃ. — (φ. 35β). «Ἀνωνύμου». Ἄρχ. Ὡ τοῦ γέματος, ὦ τῆς πλήρης. — (φ. 37α). «Τῷ πολυεράστῳ μοι Νικολάῳ εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ὡ πόσης ἀπὸ τῶν ὄντων γραμμάτων ἔδουξ. — (φ. 37β). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ἀντὶ τῶν ὑπεργμένων εὐχῶν. — (φ. 38α). «Γεωργίου». Ἄρχ. Τί ταῦτα, ὦ γενναῖε; — (φ. 38α). «Ἀνώνυμος». Τὴν τιμίαν ἐπιστολὴν τῆς σῆς εὐγενείας δεξάμενος. — (φ. 38β). «Τῷ πρωτεκδικῷ Χουρμούζῃ». Ἄρχ. Τῶν ὑπεργμένων ὑποεργημάτων τὴν μνήμη». — (φ. 39β). Παύλῳ τῷ φιλεταίρῳ εὐ πράττειν». Ἄρχ. Τιμητῆς τῶν πραγμάτων ἢ στήρσης. — (φ. 40α). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ὡ γῆς τὴν ἐκ σώματος ἀπαλλαγῆν. — (φ. 40β). «Χουρμούζῃ δικαιοφύλακι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας εὐ πράττειν». Ἄρχ. Τὴν σὴν ἐνθύμως ἐδεξάμεν ἐπιστολὴν. — (φ. 41α). «Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ χαίρειν». Ἄρχ. Φίρει σοι Χριστὸς ἐκ κερῶν ἐγερθείς. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ Ἦν μέγας λογοθέτης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (Χρυσάνθου περὶ ὀφριαίων, σελ. 68, ἐκδ. Βενετίας) Κ. Σέβας. βλ. καὶ Προκόπιον Μεσσοπολίτην. — (φ. 41α). «Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ χαίρειν». Ἄρχ. Διατί ἐκ πολλῶν συγκλίτικας, ὦ γὰθὲ, τὴν γλοῖπταν. — (φ. 41β). «Τῷ αὐτῷ» (δικαιοφύλακι Χουρμούζῃ). Ἄρχ. Ἀποκρίνου, φησίν, ἄφρονι ἐν καιρῷ. — (φ. 41β). «Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Καστοροῦ κυρ Διονυσίῳ». Ἄρχ. Τὴν σπάνων τῶν γραμμάτων. — (φ. 42α). «Τῷ πρωτοσπαθαρίῳ Νικολάῳ Κοστίῳ χαίρειν». Ἄρχ. Τὸ μέγεθος τοῦ ἀξιώματος. — (φ. 42β). «Κωνσταντίνῳ βοεβόδῳ εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἰδαίτατον ἐστὶ τῆ ἡμετέρας μεγαλονοίας ἐποργίζεσθαι. — (φ. 42β). «Ἀνώνυμος». Ἄρχ. Καιροῦς ἔμοι χρειοκόπια ἐνδίδωσιν. — (φ. 43α). «Κωνσταντίνῳ Δούκῃ βοεβόδῳ εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἐκ πολλοῦ μέντοι γε τὴν βάσκανον ἐμεμφομένα τύχην. — Μεταξὺ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μαυροκορδάτου ἐν φ. 39α «Κωνσταντίνος Δούκας τῷ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ εὐ πράττειν». Ἄρχ. Καὶ πρότερον ἔγωγε τὴν σὴν ἡγάμεν ἐπιλόσοφον κεφαλὴν.

γ' (φ. 48α). «Ἐπιστολὴ Κρητίου φιλικὴ πρὸς τὸν Νικόλαον Καρατζᾶ

ἀποδημήσαντα εἰς Βλαχίαν, ἀποκριτέη». Ἄρχ. Πικρὸν μὲν ὡς ἐμὲ προλαβόντως. Ἔπονται αἱ ἐξῆς ἐπιστολαὶ γεγραμμέναι τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ τὰ ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς τοῦδε τοῦ κώδικος ς', ε' καὶ ια'. — (φ. 49). «Τὴν φιλίην μοι αὐτῆς κορυφῆν ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενος προσαγορεύω». Ἄρχ. Καὶ ὁ πόθος πολὺς, καὶ ἡ πρὸς τὸ γράψαι ὁρμὴ, ἀπειρος — (φ. 50α). Τὴν σοφολογιότητά της ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενος ὑπερήδιστα προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἀπορῶ εἰς τὸν ἄπλοστον καὶ ἀνεπίτητον φίλον κώδων Δοσίθειον. — (φ. 50α). «Τῆς ὑμετέρας σοφολογιότηता ὀλοφυγῶς ἀσπαζόμενος ἡδιστα προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἡ μετὰ πόθου, ὡς φαίνεται, γὰρ αὐτῆς ἀπολογίας — (φ. 51β). «Τῆς ὑμετέρας σοφολογιότητος αὐτῆν τὴν ψυχὴν αὐτῆ μου τῇ ψυχῇ μετὰ τοῦ διακαῶς πόθου κατασπαζόμενος προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἡ πόθος, ὡς ἔρον, ἀνεπίβλητος.

δ' (φ. 52α). Σημειώματα τινα χρήσιμα ἐκ διαφόρων συλλεχθέντα ἐπιστολῶν καὶ συγγραμμάτων, ἐν οἷς συμπεριέχονται καὶ τινες ἐπιστολαί. Ἀποθέματα καὶ φράσεις. Αἱ συμπεριεχόμεναι ἐπιστολαί, ἀποσπάσματα ὡς τὸ πλεῖστον, πλὴν ἄλλων ἀνωνύμων εἶνε τῶν τοῦ *Συνεσίου*, *Ἰσιδώρου [Πηλουσιώτου]*, *Λιβανίου*, *Βασιλείου τοῦ μεγάλου*, *Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου*, *Μακαρίου τοῦ Πατρῴου*.

ε'. (φ. 65α). Ἐπιστολαὶ πλήρεις ἀνεπίγραφοι αἱ ἐξῆς (1 (φ. 65α). Ἄρχ. Δοσίθει ἐνταῦθά τις φήμη. — 2 (φ. 65β). Ἄρχ. Τὰ πάντοτε αὐτῆς γράμματα περιγραφῶς ἐξέταρξεν. — 3 (φ. 65β). Ἄρχ. Χαρῆς ὅτι πλείστως τὴν ταπεινὴν μου ἐπιπέλας ψυχὴν ἐλθόντα τὰ εὐγενῆ αὐτῆς γράμματα. — 4 (φ. 65α). «Τὴν ἐλλόγιμον αὐτῆς κορυφῆν ἀδελφικῶς καὶ ὀλοφυγῶς ἀσπαζόμενοι, παμπροσῆτως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύω». Ἄρχ. Περιφρασεύεις καὶ περιίπτοι τὸ θεῖον. — 5 (φ. 66β). Ἄρχ. Ὁ ἐκ νεκρῶν ἀντιτάς. — 6 (φ. 67α). «Τὴν ἐλλόγιμον καὶ τριπόθητον αὐτῆς κορυφῆν πόθῳ ἀκμάζαντι καὶ ἰσῶφ φιλήματι περιπτυσσόμενος προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἄρα σὺ εἶ ἐκεῖνος ὁ ( ) ἡ φίλιαν εἰδώς. — 6 (φ. 68α). «Τὴν ὑμετέραν θεοπροβλήτων πανιερότητα, δουλικῶς προσκυνῶ, σὺν τῷ μεθ' ὄσης μου τῆς εὐλαβείας ἀποσπῶ τῆς σεβασμίας μοι δεξιᾶς». Ἄρχ. Ἀναλογιζόμενος δεσπότη μου τὴν αὐτιδανότητά μου. — 7 (φ. 68β). Ἄρχ. Οὐ λανθάνει σε, ὡς ἐγ' ὄμαι τὸ πάλας ποτὶ σε αἰτηθῆναι. — 8 (φ. 68β). Ἄρχ. Ἄσμενος καὶ ὑπίαις, (ὡς φασί), ταῖς χερσὶ. — 9 (φ. 69α). Ἄρχ. Κομισσόμενος τὴν παρ' αὐτῆς μοι ἀποσταλίσαν. — 10 (φ. 69β). Ἄρχ. Πάλιν τὰ ἀσύγκλωστα κλιθεῖν περὶς. — 11 (φ. 70α). «Τὴν ὑμετέραν περιπόθητον ἰερολογιότητα, ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς μου ἀσπαζόμενος, ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἰσόρροπον ἔγουςα τὴν ἔμρπον καλοκῆγαθίαν. — 12 (φ. 70β). Ἄρχ. Εἰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπόρητον ἢ σὶ δ' ἀξιώεις. — 13 (71α). «Τὴν μυριοπόθητόν μοι κορυφῆν, ἀκορέστῳ πόθῳ κατασπαζόμενος, ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἦν ἡ θεία πρόνοια δικαστοῖς. — 14 (φ. 71β). Ἄρχ. Διξάμενος τὰ πολυπραγῆτά σου γράμματα. — 15 (φ. 72α). «Ἐπιστολὴ δόμνης ἰκετικῆ ἐλέους χάριν». Ἄρχ. Τὴν ὑμετέραν εὐσεβιστάτην ἐκλαμπρότητα δουλικῶς προσκυνῶντες ταπεινῶς προσαγορεύομεν. Δεδόμεναι τοῦ ἀγίου θεοῦ. Ἐν τέλει Ἰωάννης Γ' Γικόλαος. — 16 (φ. 73α). Ἄρχ. Οἱ τῷ κατ' ἡμᾶς πατριαρχικῷ θρόνῳ ὑποκείμενοι ἰερωτάτοι μητροπολίται καὶ ὑπέρτιμοι. Ἐγκύκλιος περὶ ἐπισημοσύνης. — 17 (φ. 74β). Συναπτατικῶν ἀναφορὰ πρὸς αὐθέντην. Ἄρχ. Ἐκαστος ὅπου σὴνεται ἐμεῖ καὶ προστρέχει. — 18. Κατοίκων Μηθύμνης ἀναφορὰ ἀχρόνιστος πρὸς τὸν πατ.

τριάρχην καὶ τὴν σύνοδον, μένουσα ἀτελής.—18 (φ. 75α). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ». Χρηστικὴ ὁμολογία περὶ λήψεως γρ. χειρῶν Ν: διὰ γρῆσιν τοῦ Κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Πολιτείας τῶν Κυθωνίων ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ 14 ο/ο παρὰ τοῦ Κυρίου Ναυάρχου Ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἁγίου Χαλκηδόνα.—19 (φ. 75β). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ». Ὁμολογία τῶν πρεσβυτέρων τῶν Κυθωνίων τῆ 30 Ἰουλίου 1833 περὶ ἐξέτασως χρέους πρὸς τὸν πανιερώτατον ἀρχιεπίσκοπον Δ. Κωνσταντίνου 15.000 δανεισθέντων πρὶν τῆς καταστροφῆς.—20 (φ. 76α). Ἐπιστολὴ Βλαχίας Λόγος εἰς τοὺς μαθητὰς «μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Δουκείου καὶ τῆς φιλολογικῆς εταιρείας». Ἐν τέλει σοῦ Ἰουλίου ζ'. Ἐν Βουκουρεστίῳ κατὰ τὸ Δούκειον. Καὶ Ἐγγραφή κατὰ τὸ 1813 : Ἰανουαρίου 6.—21 (φ. 78α).

Κωνσταντινούπολις. Ἐπιστολὴ πατριαρχική πρὸς Χίους περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐκείσε φιλολογικοῦ σχολείου. *Ἐπιτομὴ ἐλέω θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμένης πατριάρχης*. Ἀρχ. Τριμύριατοι πρεσβύτεροι καὶ Δημογέροντες τῆς πολιτείας Χίου. Ἐν τέλει σοῦ Ἀπριλίου κ'. (1) Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης ἡμῶν. Ἐν τῇ κάτω φῆ τῷ φ. 78 α' Ἐδικοποιήθη ἐν Λογίῳ Ἐρωτῆ Τόμῳ Α'. Κ. Σάββα. Ἐπιστολὴ (φ. 80α) ἄλλη χειρὶ λόγος πρὸς νεανίσκους περὶ φυσικῆς ἱστορίας ἢ φυσιολογίας. Ἀρχ. Διπλῶς φιλιτατοὶ νεανίσκοι ἐρευνῆσαι δυνάμεθα τὰ περὶ ἡμᾶς αἰσθητὰ ταῦτα ὄντα.

ε' (φ. 81α). *Καίσαριον Δαπόντε* «Κανὼν ἐν ᾧ περιέχεται τὰ πλέον ἀξιόλογα πράγματα τῆς οἰκουμένης, καὶ τί ἐκλεκτὸν πρᾶγμα εὐγάζει κάθε τόπος, συνθεμένα μὲ καλὴν τάξιν».

ς' (φ. 83β). *Ἀδελφον Ἐπιστολαί*. 1 (φ. 83β). «Τῷ πατριάρχῳ Γρηγορίῳ ἀπὸ κόσμου». Ἀρχ. Τὸν ἐρόμεν τετέλεκα (παναγιώτατε δέσποτα). — 2 (φ. 83β). Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἐλθὼν πάθει εὐσεβεῖς δευνοτάτος (παναγιώτατε δέσποτα).—3 (φ. 84α). Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Οἱ τὴν ἐπ' οὐρανὸν ἀπανταχοῦ διαφυλάσσοντες. — 4 (φ. 84β). Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Δεινοπαθῶν, καὶ δῶο ἰατροῦς προκαλεσάμενος πρὸς ἴασιν.—5 (φ. 85β). «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. Ἐν ταῖς δυσὶν ἐπιστολαῖς σου διπλάσιος με εὐφρανῶς.—6 (φ. 86α). Ἐπιστολὴ τῷ αὐτῷ περὶ τινὸς ζητήματος». Ἀρχ. Ἀμυθῆτω ἔση γὰρ ἐδεξάμην τὸ φιλικὸν αὐτῆς γράμμα.—7 (φ. 87β). «Πρὸς τὸν πατριάρχῳ Προκόπιον ὄντα ἐξόριστον ἐν τῷ Ὀρει». Ἀρχ. Πολλὰκις ἠρώνησα (παναγιώτατε δέσποτα).

ς' (90α). Ἐπιστολαὶ ἡγεμόνων Οὐγγροβλαχίας καὶ πρὸς αὐτοὺς.—1 (φ. 90α). «*Ἰωάννης Νικόλαος Πέτρου Μαυρογένους βοεβόδας ἐλέω θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡμερῶν πάσης Οὐγγροβλαχίας*». Ἀρχ. Πανιερώτατε καὶ θεοπροβόλητε μητροπολίτα τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Χαλκηδόνα κύριε Παρθένιε. Ἐν τέλει σοῦ Ἰουλίου κ' πνευμάτων δῶο ὁ κατὰ πνεῦμα υἱός.—2 (φ. 90β). *Παρθενίου Χαλκηδόνα*. «Ἀπάντησις». Ἀρχ. Τὴν ὑμετέραν θεοσεβειάτην βήληδτητα ἐξ ὅλης φυγῆς καὶ καρδίας εὐχόμενος καὶ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀσπαζόμενος, ἀκριβῶς προσχωρεῖω. Δεόμενος τοῦ παναγίου θεοῦ. Ἐν τέλει τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπεστάτης βήληδτητας πρὸς θεὸν διάπυρος εὐχέτης καὶ δῶο εἰς τοὺς ὀρισμοὺς πανευδαίμονος. — 3 (φ. 91α). *Ἰωάννου Νικολάου Πέτρου Μαυρογένους*. Ἀρχ. Πανιερώτατε καὶ θεοπροβόλητε μητροπολίτα τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Χαλκηδόνα κύριε Παρθένιε. — 4 (φ. 91α). *Παρθενίου Χαλκηδόνα πρὸς Ἰωάννην Νικόλαον Πέτρου Μαυρογένου*. Ἀρχ. Τὴν ὑμετέραν θεοσεβειάτην βήληδτητα, . . ἐν φιλικῷ ὁμίῳ. Δεόμενος τοῦ πανα

γάθου θεοῦ. — 5 (φ. 92). «Ἐν ταῖς ἐορταῖς πλησιαζούσαις, παρὰ τοῦ αὐθέν-
του» [Ἰωάννου Νικολάου Πέτρου Μαυρογένους]. Ἄρχ. Πλησιαζουσῶν ἦδη
τῶν κοσμογαρμοςύμων ἐορτῶν. — 6 (φ. 92α). «Ἰωάννης Νικόλαος» Ἄρχ. Πανι-
ρωταίτε καὶ θεοπροβλήτε μητροπολίτη τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Χαλκηδόνος. — 7 (φ.
92β). Παρθένου Χαλκηδόνος «Ἀπόκρισις τοῦ ὀπισθεν». Ἄρχ. Διόμνος τοῦ
παναγίου θεοῦ μετὰ τῆς διακοινητικῆς τῆς ἀδίας. — 8 (φ. 92β). Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν
αὐτόν. «Τὴν ὑμετέραν θεοσεβειοτάτην ὑψηλότητα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρ-
δίας εὐχόμενος ὑπερῆδιστα τε προσαγορευῶν πατρικῶς κατασπασομαι». Ἄρχ.
Διόμνος τοῦ παναγίου θεοῦ ὅπως περιφρουρῆ. — 9 (φ. 93α). «Ἰωάννης Νικό-
λαος Πέτρου Μαυρογένους βοεβόδας ἐλέφ θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμόν πάσης
Ὀυγκροβλαχίας». Ἄρχ. Ὅσιολογιώτατε διδασκάλε τῆς ἐν Σίφνῳ σχολῆς κῆρ Μισαὴλ
— 10 (φ. 93α). [Μισαὴλ διδασκάλου Σίφνου ;] πρὸς Ἰωάννην Νικόλαον Πα-
τρου Μαυρογένην. Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ χριστιανικώτατε αὐθέντε,
καὶ ἡγεμόν μεγαλοπρεπέστατε πάσης Μολδοβλαχίας. Τὴν ὑμετέραν θεοφρο-
ύρητον καὶ μεγαλοπρεπείστην ὑψηλότητα. Ἐν τέλει Ταπεινός πρὸς θεὸν εὐχίτης καὶ
διάκονος. — 11 (φ. 93β). «Ἰωάννης Μιχαὴλ Κωνσταντίνου Σαῦτσος βοεβόδας
ἐλέφ θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμόν πάσης Ὀυγκροβλαχίας». Ἄρχ. Ἐξοχώτατε
ἄρχων ἱατρῶ κυρίτζη ( ) ἡμέτερε προσφιλέστατε. — 12 (φ. 94β). «Ἐτέρα». Ἄρχ. Δια-
φυλάττοι αὐτὴν τὸ θεῖον. — 13 (φ. 94β). «Ἰδοῦ καὶ δόμνης ἐπιστολή». Ἄρχ. Τῆ
μικροτάτη καὶ ἐξοχώτατη ἐν ἱατροῖς κυρίτζη. Ἐν τέλει εὐσεβῶς Σεβαστῆ Καλλιμάχη
δόμνη τῆ τιμιωτάτη καὶ εὐγενιστάτη ἀρχοντίσση ( ) κυράτσα ( ) ἡμετέρα προσφιλε-
στάτη εὐτυχῶς. — 14 (φ. 95α). «Παρὰ ἀρχοντίσσης πρὸς δόμνην». Ἄρχ. Τὴν
ὑμετέραν εὐσεβειοτάτην ἐκλαμπρότητα ταπεινῶς προσκυνῶ ἀσπαζομένη τὴν ἐκλαμπρον αὐ-
τῆς δεξιάν. Διομένη τοῦ ἁγίου θεοῦ ὅπως περιέπῃ καὶ διαφυλάτῃ αὐτήν. Ἐν τέλει
τῆ ἐκλαμπροτάτη καὶ εὐσεβειοτάτη δόμνη πάσης Ὀυγκροβλαχίας κυρίτζη κυρίτζη Σεβαστῆ
Καλλιμάχη εὐδαιμόνως. — 15 (φ. 95β). «Πρὸς αὐθέντην». Ἄρχ. Τὴν ὑμετέραν με-
γαλοπρεπείστην ὑψηλότητα προσηκόντως προσκυνῶ. Διόμνος ἐκτενῶς τοῦ παντοκράτορος
θεοῦ. — 16 (φ. 96α). Ἀνεπίγραφος. «Τὴν ὑμετέραν θεοσεβειοτάτην ὑψηλότητα
μετὰ τῆς ὀφειλομένης ὑποκλίσεως, καὶ δουλικῆς ταπεινώσεως προσκυνῶ». Ἄρχ. Τοῦ
πάντων ὄλων θεοῦ ὀλοφύχως κατ' ὀφειλὴν ὀδομαί. — 17 (φ. 96β). Ἀνεπίγρα-
φος. «Τὸ ὕψος τῆς ὑμετέρας θεοσεβειοτάτης καὶ περιβλέπτου μεγαλειότητος
μεθ' ὄσης δουλικῆς ὑποκλίσεως καὶ τεπεινώτητος προσκυνῶ». Ἄρχ. Τὸ ἐκλαμ-
προν καὶ προσκυνητὸν μοι γράμμα τῆς. — 18 (φ. 97β). «Ἐπιστολή πεῖζαδὲ πρὸς αὐ-
θέντην. Τὴν ὑμετέραν θεοφροῦρητον ὑψηλότητα ὡς εἰκὸς προσκυνῶ». Ἄρχ.
Διόμνος τοῦ ἁγίου θεοῦ ὅπως περιφρουρῆ. — 19 (φ. 98α). «Πατριαρχικὴ πρὸς τὸν
αὐθέντην». Ἄρχ. Εὐλαβέστατε, ὑψηλότατε καὶ χριστιανικώτατε αὐθέντε. 20 (φ. 98β).
Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Διόμνος τοῦ ἁγίου θεοῦ ὅπως περιέπῃ καὶ περιφρουρῆ αὐτήν. —
21 (φ. 99α). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς ὑψηλότητος τῆς ἀναγκῶντες. —
22 (φ. 99α). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Ἐμαθὸν τοὺς πανευτυχεῖς ἐκτελεσθέντας τιμίους γά-
μους τῆς εὐγενείας τῆς. — 23 (φ. 99β). «Ἀρχιερεὺς πρὸς αὐθέντην. Τὴν ὑμετέραν
μεγαλοπρεπείστην ὑψηλότητα ταπεινῶς ἐν Κυρίῳ εὐχόμενος ὑπερῆδιστα πρὸς-
αγορευῶ». Ἄρχ. Τῆς ἐξ ὕψους εὐγενείας δεόμενος. Τέλ. Τῶ ὑψηλοτάτῳ, γαλθνοτάτῳ
καὶ μεγαλοπρεπείστῳ αὐθέντι καὶ ἡγεμόνι πάσης Ὀυγκροβλαχίας κυρίτζη κυρίτζη Ἰωάννῃ
Ἀλεξάνδρῳ Σκαρδάτῳ Γκίκα βοεβόδα πανευδαιμόνως. — 24 (φ. 100α) «Παρὰ ἀρχιε-

ρέως πρὸς δόμναν. Τὴν ὑμετέραν εὐσεβεστάτην ἐκλαμπρότητα ὀλοφύχως εὐχομαι». Ἀρχ. Διόμενος τοῦ ἁγίου θεοῦ ἵνα διατηρῇ αὐτὴν ἐν ὑγείᾳ. Τέλ. Τῆ ἐκλαμπρότητι καὶ εὐσεβεστάτῃ δόμνῃ πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ταρσίτῃ πανευδαίμονως. — 25 (φ. 100λ). «Εἰς αὐθέντην. Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ χριστιανικώτατε αὐθέντα καὶ ἡγεμόν μεγαλοπρεπέστατε τῆς ὑψηλοτάτης αὐθεντίας Οὐγκροβλαχίας». Ἀρχ. Τὴν ὑμετέραν θεοσεβεστάτην ὑψηλότητα. Τέλ. Τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐσεβεστάτῳ καὶ μεγαλοπρεπέστατῳ αὐθέντι καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Μεγαλῇ Κωνσταντίνῳ Σουτῆου βοεβόδα ἐνδόξως καὶ πανευτυχῶς. — 26 (φ. 100β). «Ἰωάννης Ἀλέξανδρος Ἰωάννου Ὑψηλάντου ἐλέῳ θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμόν πάσης Οὐγκροβλαχίας». Ἀρχ. Πανευδύτατε καὶ θεοπρόδλητε μητροπολίτα τῆς ἐκρωτάτης μητροπόλεως Κυζίκου κύριε Ἀγάπια, τὴν πανιερότητά σου εὐλαβῶς προσαγορεύομεν, ἀσπάζομενοι τὴν ἱεράν κτῆς δεξιάν. Ἀρχ. Ἦν καὶ διαφυλάττοι τὸ θεῖον. — 27 (φ. 101α). «Τῷ θεοσεβεστάτῳ ὑψηλοτάτῳ καὶ μεγαλοπρεπέστατῳ αὐθέντι καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Ἀλεξάνδρῳ Ἰωάννου Ὑψηλάντη βοεβόδα δουλικῶς. Μόνον ἡ ἐπιγραφή αὐτῆ. — 28 (φ. 101α) Γρηγορίου Γκίκα βοεβόδα ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κύρ Παῖσιον, καὶ μεσιτεία διὰ ἑνα Ἱερομόναχον διδάσκαλον εἰς ἀρχιερωσύνην. Ἰωάννης Γρηγοράσκος ἐλέῳ θεοῦ αὐθέντης πάσης Μολδοβλαχίας». Ἀρχ. Παναγιώτατε καὶ θεοφροῦντε δέσποτα, καὶ οἰκουμηνικὸ πατριάρχῃ κύριε κύριε Παύστια. — 29 (φ. 102α). «Τοῖς μακαριωτάτοις καὶ ἁγιωτάτοις, τῷ τε Πάπῃ καὶ πατριάρχῃ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Αἰγύπτου κυρίῳ κυρίῳ ( ) καὶ τῷ τῆς μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς καὶ τῷ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ πάσης Παλαιστίνης, Συρίας τε καὶ Ἀραβίας κυρίῳ κυρίῳ ( ) τοῖς ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ σεβασμίσις ἡμῶν πατράσιν εὐλαβῶς». Ἀρχ. Καὶ τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ, εὐμένιστατέ μου δεσπότη, Ἀνυπόγραφος. — 30 (φ. 102α). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρὸς τὸν μακαρίτην Ἀλέξανδρον Γκίκαν σταλέντος ὑβρισίου παρὰ τοῦ ποτε Κρητίου διὰ τὴν ἀδικίαν τοῦ ὄρφικίου του. Ἀρχ. Τὴν ὑμετέραν εὐσεβεστάτην ἐκλαμπρότητα ταπεινῶς προσκυνῶ. Κύριος ὁ θεὸς νὰ τὴν διαφυλάττῃ ἐν ὑγείᾳ διχημαί. Τέλ. τῆς εὐσεβεστάτης αὐτῆς ἐκλαμπρότητος μικρὸς δοῦλος ὁ μέγας ἐκκλησιάρχῃς Κρητίας.

ἡ' (φ. 104α). Ἐπιστολαὶ ἄλλων, αἱ πλείους ἀδήλων. — 1 (φ. 104α). Ἀνεπίγραφος. «Τὴν πανιερότητά της φιλήματι ἀδελφικῶ κατασπαζόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν». Ἀρχ. Ὁ τῶν ὄλων κύριος διαφυλάττοι αὐτὴν ἐν ὑγείᾳ. — 2 (φ. 104β). Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Τὴν ὑμετέραν θεοκόσμητον, καὶ σεβασμίαν μοι πανιερότητα χροστικῶς προσκυνῶ. — 3 (φ. 105α). Ἀρχαὶ καὶ φράσεις ἐπιστολῶν. — 4 (φ. 105α). Ἀνεπίγραφος. «Τὴν ὑμετέραν εὐεργετικωτάτην μοι εὐγένειαν γονυπετιῶν προσκυνῶ, κατασπαζόμενος τὰ ἴχνη τῶν τιμῶν αὐτῆς ποδῶν». Ἀρχ. Δύω εἰσι τὰ ἄχρι τοῦδε δεινῶς με κατατῆχοντα. Τέλ. Ὑμετέρας εὐεργετικωτάτης μοι εὐγενίας ταπεινὸς καὶ εὐπειθὴς δοῦλος Γεώργιος. Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι καὶ ἐπιτρόπῳ τῆς κατὰ Σίφνον σχολῆς κυρίῳ κυρίῳ Γεωργίῳ Γρουπάρῃ, τῷ εὐεργετικωτάτῳ μοι προσκυνητῶς δ. (φ. 106α). [Γεωργίου Γρουπάρῃ]. Τὴν ἡμετέραν σεβασμιωτάτην μοι πανιερότητα εὐλαβῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος πόθῳ ἑλαφικῶ τὴν πανίερον αὐτῆς δεξιάν. Ἀρχ. Ἦτινι καὶ δωρῆσκατο ἡ τοῦ Ὑψίστου θεοῦ πανομήνιστατη δεξιά. Ὑπογεγρασμένος Γεώργιος. — 6 (φ. 106β). «Τῷ πανιερωτάτῳ ἀρχιεπι-

οκόλεφ κυρίω κυρίω Μελετιῶ τῷ σεβασμιωτάτῳ μοι δεσπότη, καὶ ἀγίῳ γάρ-
 ροντι δουλικῶς». Ἄρχ. Τὴν ὑμετέραν ἑλλογιωτάτην καὶ τιμαλφεστάτην μοι θεοφιλῆ,
 κορυφαίαν, ὅσω θεμῶν περισπασόμενος, ἀκριβῶς προσκυνῶ. —7 (φ. 107α). «Τὴν μυ-
 ριοπόθητόν μοι αὐτῆς πανιερότητα ἀδελφικῶς προσκυνῶ, καὶ ὑπερήδιστα
 προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἦν καὶ διαφυλάττοι ὁ ἅγιος θεὸς ἐν ὑγιῇ διακείῃ. Ἐν ταύτῃ
 καὶ τάδε· γὰρ ἐξ ἡμῶν ἐκλογῆς, καὶ κανονικῶν φέρων ἀρχεπάστιν ἡμῖς προ-
 βιβάσκω εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κυζ. κού. —8 (φ. 107β). «Τὴν
 ὑμετέραν περισπούδαστον μοι ὀσιολογιότητα ταπεινῶς ἀσπαζόμενος, καμπα-
 θήτως προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἦν καὶ διαφυλάττοι μοι τὸ καίτιον ἄκρω ἐξέορμητον.
 Ἐν ταύτῃ καὶ τάδε· ἀφ' οὗ εἰς Ἀδριακοῦ ἔλθον. ἐν μόνον ἀγαπητόν τις ἐξέορμη. εἴ
 τὸ μῆνιν τὴν εἰς τὸν ἅγιον πρῶτον Σηλυδρίας ἀποκατάστασιν τῆς ἀγιότητος εἰς ἑαυτοῦ.
 —9 (φ. 108β). «Τὴν ὑμετέραν σεβασμιωτάτην μοι πανιερότητα ἀδελφικῶς
 προσκυνῶ, καὶ ἡδέως προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἀγαλλὰ πρὸ πολλοῦ, καὶ μάλιστα
 κατ' ἀρχῆς τοῦ ἐκ μεταθέσεως προβιβάσκω τῆς εἰς τὸν ἀγιωτάτον θρόνον τῆς μητροπό-
 λεως Χαλκηδόνος. 10 (φ. 108β). «Τὴν ὑμετέραν σεβασμιωτάτην μοι πανιερότητα
 ταπεινῶς προσκυνῶ, καὶ σεβασμίως ὡς εἰκὸς προσαγορεύω». Ἄρχ. Περιφρο-
 νοῦμαι, καὶ διαφυλάττοι μοι αὐτὴν τὸ καίτιον. —11 (φ. 109α). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ.
 Τὴν ἀπὸ κτ' τοῦ παρελθόντος προσκυνῶ τῆς ἡμετέρας ἐπιχειρήσθη. Κατωτέρω ἐγχα-
 ριστῶ τῇ σιδεσμοτήτῃ τῆς. —12 (φ. 109β). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Δοξαστικῶς τοῦ
 Κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν ὅπως περιφροῦμαι αὐτὴν ἐν ὑγιῇ διακείῃ. . . ἐν ἑαυτοῦ τοῦ ἐκ
 συγαροῦ τῆς ὑμετέρας πανιερότητι. . . —13 (φ. 110α). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Δοξασ-
 τικῶς ὁλοφύτως τοῦ ἁγίου θεοῦ ἡμῶν τοῦ περιφροῦμαι. . . δοῦναι μαθεῖν θέουσα παρὰ
 τοῦ κυρίως Ἀθανάσιον Κυριαζόγλου. . . —14 (φ. 110β). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Ἐ-
 παινετὴ πολλὰ, κατὰ τὴν ἡμῶν γνώμην, ἢ συνήθειαν. . . πρὸς τὴν αὐτῆς σιδεσμοτήτῃ μοι
 πανιερότητα. . . —15 (φ. 111α). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Ἄν ἐκ τῆς τῶν ταπεινῶν
 γραμμάτων μου συνηθείας. . . μὴ τὰς φανεράς ἐπιθέσεις τῆς περὶ ἐμὴ δεσποτικῆς ἐξουσίας.
 —16 (φ. 112α). «Τὴν περιπόθητόν μοι καὶ προσφιλεστάτην αὐτῆς πανιερό-
 τητα ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενος ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύω». Ἄρχ.
 Ἦν καὶ διαφυλάττοι μοι Κύριος τί εἶπω; —17 (φ. 112β). «Τὴν ὑμετέραν θεο-
 πρόβλητον πανιερότητα ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενος, ὡς ἡδιστα προσαγορεύω,
 καὶ ἀκριβῶς προσκυνῶ». Ἄρχ. Ἦν πρὸ καιροῦ εἰδῶς τῆς πανιέρου αὐτῆς
 μεταθέσεως ἐπὶ τὸν τῆς Χαλκηδόνος ἱερὸν θρόνον. —18 (φ. 113β). «Τὴν σεβασμιῶν
 μοι αὐτῆς πανιερότητα κατασπαζόμενος ἀδελφικῶς, ὑπερήδιστα προσ-
 αγορεύω». Ἄρχ. Ἦν ἀπὸ κτ' τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου γραμμένη ἰεραφικῆ
 αὐτῆς ἐπιστολή. —19 (φ. 114α). «Τὴν πανιερότητά τῆς ἀδελφικῶς καὶ αὐ-
 θις ἀσπαζόμενοι, ὡς ἡδιστα προσαγορεύομεν». Ἄρχ. Τὸ ἀπὸ γραμμένον
 ὡς ἡμῖς σταλὲν ἀδελφικὸν αὐτῆς δεξιόμενοι. —20 (φ. 114β). «Τὴν ὑμετέραν
 θεοπρόβλητον, καὶ σεβασμιῶν μοι αὐτῆς πανιερότητα υἱκῶς προσκυνῶ,
 μεθ' ὅσης μου εὐλαβείας καταφιλῶν τὴν ἁγίαν, καὶ θεοφόρον αὐτῆς
 χεῖρα». Ἄρχ. Καιρὸς τοῦ σιγῆν, καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν. —21 (φ. 115α). Ἀνεπίγρα-
 φος. Ἄρχ. Ἦτις μοι διατηρηθεῖ ὑπὸ τῆς εἰς ἕβρους δυνάμεως. Ἐν τῇ καθωμλη-
 μένῃ. Ἐν ταύτῃ καὶ τάδε· τοὺς περισπασμούς καὶ τὰς καθημερινὰς φροντίδας ὅπως
 δοκιμάζω εἰς τὸν ἐνταῦθα δυστυχῆ τόπον, μέσον εὐρισκόμενος τῶν κύκλων καθισταμένων
 βεβήλων. Τέλλ. μὴ τὸ νὰ ἐξέλματα τελείως τὰς συνηθείας καὶ κτώμεναι τῆς Πό-

λαως, καὶ ἐγενόμην ὅλων Ρωμαίωνος καὶ γωριότης καθ' ἑκάστην χωρικήν συνπα-
 στραφόμενος· ἔστι ὅμως ἐγγράφον τοῦ καιροῦ καὶ... — 22 (φ. 115β). «Τὴν σεβασμίαν
 μοι αὐτῆς πανιερότητα προσκυνῶ, ἐν ἑσθκλίσει τὴν ἱερὰν δεξιάν της ἀσπα-
 ζόμενος». "Αρχ. Ἀγαπή ἡδὲ θεοὶ μάγονται. Τέλ. Τῆς ἱερᾶς ὁμῶν πανιερότητας ὁ
 ὑποκλιέστατος Δεσπότης ὁ Πλαταίωνας. «Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ ὑπερίμῳ
 μητροπολίτῃ ἁγίῳ Κωνσταντίνῳ κυρίῳ κυρίῳ Ἀγαπίῳ, τῷ σεβασμίῳ δεσπότη
 προσκυνητικῶς». — 23 (φ. 116α). Ἀνεπίγραφος. "Αρχ. Πανακαλῶ θεομότητα τὴν
 εὐεργεσίαν μοι ἐγένετο, περὶ ἐπὶ δεσποτικῆν διαθήτην. — 21 (φ. 116α). Ἀνεπίγραφος.
 "Αρχ. Ἡ καταστάτης καὶ τῆς κληρικῆς ἑκαστοῦ ἡλικικῆς περιλήξεως . . . τὰς ὀφει-
 λόμενας ἀπαραιτήτως προσκυνῶσαι μοι καὶ ἀποδοῦναι τῷ τιμασμιωτάτῳ μοι δεσπότη καὶ
 ἁγίῳ γέροντι. — 25 (φ. 116β). Ἀνεπίγραφος. "Αρχ. Δύο τεύχερά μοι ἱερὰ αὐτῆς
 γράμματα. — 26 (φ. 116β). Δύο βραχεῖα ἐπιγραφαὶ ἐπιστολῶν. — 27 (φ. 116β).
 "Αρχ. Ἦν ἀρεφροσύνη καὶ σκέποι ἡ ἀγαθοδότης πρόβουα. — 28 (φ. 117α). Ἀνε-
 πίγραφος. "Αρχ. Πανακαλῶ καὶ αὐτῆς τὴν ἑσθκλίαν πανιερότητα. — 29 (φ. 117α).
 «Τὴν ὑμετέραν σεβασμίαν μοι πανιερότητα ταπεινῶς προσκυνῶ». "Αρχ. Πι-
 στοποιεῖ καὶ περιίπει αὐτῆν ὁ τῶν ὁλων θεός. — 30 (φ. 118α). «Τὴν ὑμετέραν
 θεοπροβλήτην πανιερότητα ἀδελφικῶν, ἐν Κυρ'ῳ κτισσαζόμενος, ἡδέως καὶ
 περιγαρῶ; προσαγορεύω». "Αρχ. Ἦτοι καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ θεοῦ χαρῶν. — 31
 (φ. 119α). «Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ μητροπολίτῃ ἁγίῳ Ἀρθῆς
 κυρίῳ κυρίῳ Μακαρίῳ τῷ ἐν Χριστῷ ἀγαπητῷ μοι ἀδελφῷ καὶ Μαν περι-
 ποθήτῳ ἀσπασίως». "Αρχ. Τὴν τεύχερά μοι αὐτῆς πανιερότητα δουλικῶς προσκυν-
 ῶν, ὡς ἀδελφῶς ταπεινῶς ἐν Κυρίῳ προσκυνῶν. Ἦν καὶ δεκρῶνται ἡ θεῖα πρό-
 βουα ὑγίᾳ μακρόδιον. — 32 (φ. 119α). Ἀνεπίγραφος. "Αρχ. Δεσπότης βίβλια ἕβλια
 πύγη συγκυόμενα ἐπὶ τῆ μίχρη τοῦδε πρὸς αὐτὴν σιωπῆ μοι, καὶ οἱ συγγνωμοκότες
 τῶν δικαστῶν ἀπαραιτήτως ἕβλιον μὲ κατὸν-(sic) ἕβλια καύτης· ἄλλως τε καὶ πύβλια
 τὸ ὑπερδύλλω τῆς ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἐμὲ εὐσεβίας· ὅν εἶναι ὅμως, πέπεισμα ἀσφαλῶς ἀπα-
 ραιτήτως οὕτω καὶ δευδερῶντος ὁ σεβασμιωτάτος μοι δεσπότης ἅγιος Χαλκηδόνος. Κα-
 τωτέρω· διὰ τοῦτο ὑπερδύλλω τὴν κατὰ μέρος περιγραφὴν τῶν, οἷς προσηλαίως καθ'
 ἑκάστην ἀρρηξίαν διενῶν, ἀρῶνται τὸ, καὶ ἐτραγοῦν τὴν ἀθλιωτάτην μου κατὰστα-
 τιν, καὶ τὴν ἐντὶ τῆ ἐρημωσιν τῆς ἀπαρχῆς αὐτῆς. — 33 (φ. 120α). «Τὴν ὑμετέραν
 θεοπροβλήτην καὶ ἐν Χριστῷ μοι σεβασμίαν πανιερότητα ἀδελφικῶς ἀσπα-
 ζόμενος ὡς εἰκὸς προσκυνῶ». "Αρχ. Ἦν μοι καὶ περιίπει ὁ τῶν πάντων θεός ἐν
 ἁγίᾳ . . . ἐν ἔγραφα κωλυόμενος ἀπὸ διαφορερῶν φρονήτας τῆς δεστυγοῦς μου προει-
 νίης καὶ τοῦ αὐτῆς βαρυτάτου γέροντος. — 34 (φ. 121α). «Τὴν ὑμετέραν θεοπρο-
 βλήτην πανιερότητα ταπεινῶς προσκυνῶ σὺν τῷ Χριστῷ ἀνέστη τῷ σω-
 τηρίῳ προσρήματι». "Αρχ. Ἐπληκρῶσης ἕβλια τῆς λαμπροφῶρος καὶ κοσμογαρ-
 μούσῳ ἡμέρας. . . Φθάντων ἕβλια τοῦ καιροῦ, ὁποῦ κατ' ἔτος δι' ἐπιστολῶν μου ἐξαπο-
 στέλλω τὰ διαφερέματά μου. — 35 (φ. 122α). Ἀνεπίγραφος. "Αρχ. Αὐτὸ ὁποῦ κά-
 μνω ἐγὼ εἶναι βραχυτάτα ἀνοησία, τὸ καὶ γράρω μὲ τοσούτων θάρρος, γωριῶς καὶ λάβω
 ἕβλιαν της δεσποτικῆς. — 36 (φ. 122α). Ἀνεπίγραφον ἀπόσπασμα. "Αρχ. Ὁ δούλος
 της ἀνακαλύπτω τὰ πάντα εἰς τὴν μεγαλύνωσιν τοῦ δεσπότη μου. — 37 (φ. 122α). Ἀνεπί-
 γραφον ἀπόσπασμα. "Αρχ. Πρὸς τοῖςδε πᾶσι παρακαλῶ καὶ προσηλαίως ὁ οἰκονόμος μὲ δε-
 σποτικῆν εὐφροδῶν ἐπιστολῆν ἐπακκλητικῆν καὶ τῶν ἐναντίων προσημαντικῆν, ὅπως εἰρήνη
 κατὰ τὸ εἰκὸς πρὸς ἐμὲ καὶ τὸν ἀρχιερέα του. — 38 (φ. 122β). «Τὴν σεβασμιωτάτην μοι

αὐτῆς πανιερότητα μεθ' ὑποκλίσεώς μου τῆς δουλικῆς προσκυνῶ, κατασπαζόμενός μοι τὴν ἱερὴν μοι δεξιάν τῆς γονυκλιτώσας. Ἄρχ. Δεόμενος ὑπῆραι τοῦ ἰκουρανίου θεοῦ ἡμῶν... Πάλιν ὁ ἕλενος Βοδάρων, πάλιν ἐποδουρόμενος τὰ κατ' ἑμπαυτὸν ἔγκνι τῆς εὐσπλάγγου φύξης τῆς Ἑλαινῶς· ἐπειδὴ καὶ ὄν δασαίη ἱκανός, σιδασμιοῦσάτέ μοι ἄγία γέροντα, ὁ ἑμὸς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἰδίων μου, τοσοῦτων χριστῶν, ἀλλ' εὐρεθεῖσα καὶ μία ἑμεοῦσῃ ἰδίου χριστοῦ τοῦ προκατόχου μου κῆρ Γερμανοῦ ἐπακροσίου πενήκοντα γρονθῶν. — 39 (φ. 123β). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Τοῦ θεοῦ τῶν ὄλων δεόμενος ἀνιγκῶς. Ἡ δυστυχίς μου κατῆστασις, καὶ ἡ τελεία τραγική ζυή, πανιγρόθεν ἀπὸ ληψίαν παντελῆ εἰς τὰ κατ' ἑμὲ ἔχουσα ἐπακολουθοῦσαν, εἰς ἄλλον τινα τῶν ἀπάντων ὄν ἔκεκε ἕξ σπύτη ἐν παντὶ τὰς ἐλπίδας παρὰ εἰς τὸ Ἱερουσαίαν ὑποκείμενον τοῦ σιδασμιοῦσάτέ μου ἁγίου γέροντος. — 40 (φ. 124β). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Προλαβόντως γράμμα κατὰ ἐμὲ δεσποτικόν τῆς Ἑλαθον... χθὲς παρὰ τὰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς ἀπὸ Βερόβουσις ἀνιγκῶς ἐπιτελεῖς ἐπέμψθησάν μοι τὰ δεσποτικὰ τῆς γράμματα... — 41 (φ. 125β). Ἐπιγραφὴ. Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ θεοφρουρητῷ μοι σὺβαντῇ καὶ δεσποτῇ καὶ οἰκουμένη καὶ πατριάρχῃ ( ) τὴν μετ' εὐλαβείας ἀσπίτης καὶ τιμῆς προσκύνῃσιν ἀπόνομο». (Ἔπονται δύο ἕτεροι τύποι ἐπιγραφῆς πρὸς πατριάρχην). Ἄρχ. Δεόμενος ἐκτενῶς τοῦ ὑψίστου θεοῦ, ὅπως περιφρουρῆ καὶ περιέπῃ τὸ ἔθνος αὐτῆς ὕψος ἐπὶ τοῦ οἰκουμηνικοῦ θρόνου. Ἐν ταύτῃ καὶ ταῦτα ἂν Ἑλληνοκλήλοι γενικαὶ σφῆδον καταστροφῆ τῶν ἔξω τούτων μερῶν, καὶ παντελεῖς ἄνευ ματι τῶν περὶ αὐτῶν ἐπαρχιῶν, αἰτινας προκατῆλαδον καὶ τὴν δυστοχίαν μου κατὰ τὴν παροικίαν καὶ μάλιστα αἰ ἀπὸ τῶν κατὰ συναθροισιμίων στρατευμάτων ἐκέρρο καὶ ἐπὸ λήσας εἰς ἀπὸ ληψίαν παντελῆ τοῖς πάντας μετακομίζουσι, καὶ τὸν θυτον ἔβρα νατῆκλειστον ἔχουσιν εἰς ἐν τῶν μερῶν μου, ὑπὲρ τὰς πεσσαρόκοντα ἡμέρας καὶ ἐπὶ το ὄθιον, ὥστε μηδὲ νὰ προκόψω τοῦ καλλῶνος τοῦ οἰκῆματός μου δύναμις ὁ ἕλενός. — 42 (φ. 125α). Ἄρχιερεὺς πρὸς ὄμοιον. Ἄρχ. Τὴν ὑμείραν θεοπροβλήτων μεμνηρότητα ἀδελφικῶς ἐν ἁγίῳ Πνεύματι κατασπαζόμενος ἡδέως καὶ προσφιλῶς προσηγορεύω. Δεόμενος τοῦ παντοδυνάμου θεοῦ ὅπως διαφιλῆται τὴν ὑμείραν ἀγάπην ἐν ἄκρα ἁγεία. — 43 (φ. 126β). Ἐπιγραφὴ. Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ, καὶ ἐν Χριστῷ μοι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ Μαν περιποθῆτῳ ἁγίῳ Νηκομηδείας κυρίῳ ἀσπασίως. Μόνον αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ. Ἔπονται ἄλλαι πέντε ἐπιγραφαὶ ἀνευ μνεσίας τοῦ ὀνόματος τῆς ἐπισκοπῆς. — 44 (φ. 127α). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Τὴν ὑμείραν εὐγένειαν, ἐν Κυρίῳ εὐχόμενος ὑπερῆδιστα προσηγορεύω... Κατισοδωθεῖς θείῳ ἔλεει εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου. — 45 (φ. 127α). Τῷ εὐγενεστάτῳ (ἐν τῇ μετ' ἑμὲ παρὰ τισι ἐνδοξοτάτῳ) ἄρχοντι μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίῳ κυρίῳ ( ) εὐχετικῶς. Μόνον αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ. — 46 (φ. 127α). Ἐπιγραφὴ. Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι μεγάλῳ ποστέλνικῳ τῆς ἐκλαμπροτάτης ἀσθεντίας Μολδοβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ ( ) εὐχετικῆς. Μόνον αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ. — 47 (φ. 127β). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Ἦν περιέποι ἡ τῶν ἀπάντων αἰτία καὶ ἀνεξάντητος παγγί τῶν ἀγαθῶν. Τέλος. Τῷ παναγιωτάτῳ, θεοτιμήτῳ, θεοσεβῆτῳ καὶ οἰκουμηνικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Προκοπίῳ τῷ σιδασμιοῦσάτέ μοι δεσποτῇ προσκυνησῶς. — 48 (φ. 128α). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Ἦ μοι περιφρουρῶς τῆς ἐρῆμῆτος ἔρωμῆσιν ἐς ἄκρον. — 49 (φ. 128β). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Περιφρουροῖ καὶ περιέπει αὐτὴν τὸ θεῖον ἔκρος ἔρωμῆσιν. Ἐν ταύτῃ καὶ τόδε τὰ ἐνδοξομένα αἰτία ἀπὸ προξινούσας ἀπὸ τὴν ἐπιπολάζουσαν λογικὴν νόσον, καὶ ἐπακροσίουσαν ὄλῃ τὴν πο-

λοι, καὶ τὰ περίε αὐτῆς. — 50 (φ. 129β). «Σύντομος ἀπ' ἀξιωματικοῦ». Ἄρχ. Τὴν λογιότητος τῆς γραμματικῆς κῶ Γεώργι [Γ' ρητορῆς:] προσφιλοῦς χαριτοῦμεν. — 51 (φ. 129β). Ἐπιγραφαὶ μόνον «εἰς μέγα δράγουμάνον» «εἰς ποστέλ[νικον]». 52 (φ. 129β). «Λογοθέτην». Τὴν πανένδοξον αὐτῆς εὐγένειαν κατὰ τὸ εἶκος προσκυνῶ, μετ' εὐχῆς προσαγορεύον, ὁμοίως καὶ τὴν ἐκλαμπροτάτην αὐτῆς κυρίαν Δορνίτζαν καὶ φίλτατα ὑμῶν δοτ' ἀπὸ θεοῦ». Ἄρχ. Ἦν καὶ διατηροῖη κτλ. Κατὰ τὸν παρελθόντα μέγα ἔγραψα τῆς πανένδοξου αὐτῆς εὐγένειᾳ, ὡς ἀπῆται τὸ χρῖος μου, δηλώσας τὰ κατ' ἐμὴν ἔβη δὲ τοῦ ἐπισκόπου Τίτου πόλεως αὐτοῦ ἐργασμένου δὲ νὰ παρέντισσῃ εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἀπολογία του. — 53 (φ. 130). «Τῶ πανευτυχεστάτῳ ἀρχοντι μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Μάνῳ τῶ κατὰ Πνεῦμα υἱῶ περιποθήτῳ». Μόνον αὐτῆ ἢ ἐπιγραφῆ. — 54 (φ. 130β). «Συγχαρητικὴ ἐπὶ πατριαρχείᾳ». Ἄρχ. Τὸ ἔαίον ὄρος τῆς ὑμετέρας σεδασμωστάτης μοι παναγιότητος ταπεινῶς προσκυνῶ, καὶ τὴν πανηγίαν αὐτῆς δεξιάν εὐλαδῶς κατασπάζομαι. Ἄρχ. Ὅπως χάρις καὶ εὐφροσύνης ἐμφροσθήν μαθὼν τὸν εἰς τὸν ἁγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ οἰκουμηνικὸν θρόνον προσηραμὸν τῆς ὑμετέρας παναγιότητος. — 55 (φ. 131α). «Παρ' ἐμοῦ πρὸς τινα ἀρχιερεῶς». Τὴν ὑμετέραν σεδασμωστάτην μοι πανιερότητα υἱκῶς προσκυνῶ κατασπάζόμενος μετ' ὅτι πλείστης μοι τῆς εὐλαδῆτικῆς ὑποκλίσεως τὴν χαριτόερωτον αὐτῆς δεξιάν. Διαφωλαίτοις αὐτῆν κύριος ὁ θεὸς ἐν ἀκροτάτῃ ὑγείᾳ. — 56 (φ. 132α). «Ἄλλη». Ἄρχ. Ἄν καλὰ καὶ μὴ τὸν ἐρχομὸν τοῦ σιῶρ Ἰωαννάκι Πάου δὲν ἔλαβον σεδασμὸν μοι εὐχετικὸν αὐτῆς γράμμα μετ' ὅτι νὰ διέτριβὲν εἰς Μήκωναν τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας του. . . καὶ ἐρχεται ἤδη ἀν' ἐμοῦ ὁ περιποθητῆς μου ἀνψὸς ( ) πρὸς ἐκτίλεισιν τῶν τιμίων αὐτοῦ γαμιων. Ἐν τῇ κάτω ᾠῃ τοῦ φ. 132α «Διαθήκη» ἦεις ἐπιγραφῆ ἀναφέρεται εἰς τὸ φ. 131α, ὡς τῶν φ. 132α—133β μεινάντων ἀρχῆθεν ἀγράφων, ἐν οἷς παρενεγράφη εἰτα δι' ἄλλης χειρὸς τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης περιγραφῆς τοῦ κώδικος.

57 (φ. 131α). Τύλοι ἐγγράφων. — 1 (φ. 131α). «Διαθήκη». — 2 (φ. 131β). «Ἀνααιρετικὸν προσόμιον». — 3 (φ. 135α). «Συμφωνίας προσόμιον». — 4 (φ. 135α). «Προσόμιον περὶ ἀγανακτήσεως ἀποσπασθέντος ἐκκλησιαστικοῦ πράγματος». — 5 (φ. 135β). «Σιγγλλιον». Ἄρχ. Τῶν ὑποτελούντων ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ πραγμάτων. — 6 (φ. 137α). «Σιγγλλιον συστατικόν». Ἄρχ. Κάλιστον δέπου τοῖς ἡ φρονοῦσι, καὶ κρείστων. — 7 (φ. 137β). «Κωλυτικόν». — 8 (138α). «Τιμωρητικόν». — 9 (φ. 138β). «Ἀναίρεσις προγεγονότος τινὸς κακῶς καὶ ψευδῶς». — 10 (φ. 139α). «Ἄλλη». — 11 (φ. 139α). «Γράμμα ἱερατικὸν ὀφφίκου καὶ εὐεργετήριον». — 12 (φ. 139β). «Ἐξοφλητικόν». Τὸ ἐν τῇ κάτω ᾠῃ τοῦ φ. 139β «Συγχώρησις» ἀναφέρεται εἰς τὸ φ. 142α, τῶν ἐν τῷ μεταξύ φύλλον μεινάντων ἀρχῆθεν κενῶν, ἐν αἷς παρενεγράφησαν εἰτα δι' ἄλλης χειρὸς τὰ ἐπ' ἀριθ. ε' καὶ ς' ἐν τέλει τῆς παρούσης περιγραφῆς τοῦ κώδικος. — 13 (φ. 142α). «Συγχώρησις ἱερέως καθαιρεθέντος». — 14 (φ. 142α). «Προσόμιον καθαιρέσεως». — 14 (φ. 142β). «Συγχωρητικόν». — 15 (φ. 143α). «Ἀθώωσις». — 15 (φ. 143β). «Γράμμα συγχωρητικόν». — 16 (φ. 145 α). «Ἀπανταχοῦ». Ἄρχ. Ὁς ἐν τῇ μεγαλοπόλει ταύτῃ καὶ τῷ Γαλατῆ καὶ τοῖς περίε ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς καὶ ὑπέρτεμοι Τέλ. οὗ ἢ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν εἴτι σωτηρίῳ. — 17 (φ. 145β). «Ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν κατατρεχόντων τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν».

Ἄρχ. Ὁ Κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐργασιοποιὸς κυριότης τῆς ἀγίας του ἐκκλησίας.— 18 (φ. 147α). «Ἀφορισμὸς κατὰ τῶν ἀναξίως, καὶ ἀκαίρως, καὶ αὐθαδῶς, καὶ διὰ ἰσχυρῶν μεσσιτῶν Ἱερουσαλίμων καὶ κατὰ τῶν συντρεχόντων αὐτοῖς Χριστιανῶν». Ἄρχ. Ἐντιμωτάτοι κληρικοί τῆς κοθ' ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.— 19 (φ. 150). «Ἀφιρωθείσης βεβαιωτήριον μητροπόλεως παρὰ τῶν Χριστιανῶν». Ἄρχ. Δεῖξόν φησι τὴν πίστιν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν σου. Ἐν ταύτῃ καὶ : διὸ καὶ ὡς ἐξ ἑνὸς ὁμοφώνου συνθήματος, ἀγαθῆς τε βουλῆς καὶ συγκρατήσεως διεγερθέντες ἅπαντες, κατὰ δὲ συγκαιρίαν καὶ τοῦ μακαριωτάτου ἀγιωτάτου καὶ τρυφωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱερουσαλίμων τοῦ συναδελφοῦ ἡμῶν Χρυσάνθου ἐκείσε παροδικῶς γενομένου . . . γνώμη καὶ τοῦ μακαριωτάτου ἀγιωτάτου καὶ τρυφωτάτου πατριάρχου τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κύρ ( ) καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων.— 20 (φ. 152α). «Βουλλα».— 21 (φ. 152α). «Ὁμολογία ἀρχιερέως».— 22 (φ. 152β). «Συμμαρτυρία».— 23 (φ. 152β). «Ἐνταλτήριον».— 24 (φ. 153β). «Κωρισμὸς γάμου».— 25 (φ. 154β). «Περὶ ἐπισημοσύνης». Ἐν τῇ φφ χειρὶ Κ, Σάθα «Περὶ χαριτζίου». Ἐν τέλει : *Κυρίλλου Πατριάρχου Δούκαρη ὑπογραφή*. Οὕτω καθάπερ παρακληθόμεθα ἐν ταύτῃ τῷ γράμματι βουλομένη γίνεσθαι, καὶ εὖ ἐκλῶς, καὶ οὕτως ἀποφαινόμεθα.— 26 (φ. 157β). «Ἐπιβεβαιωτήριον εἰς διαθήκην μετ' ἀφορισμοῦ».— 27 (φ. 158). «Ἀργία ἱερέως μετ' ἀφορισμοῦ». Ἐν ταύτῃ καὶ ἡ λέξις κακοκαπῆς.— 28 (φ. 158β). «Ἀφορισμὸς».— 29 (φ. 159α). «Διαζύγιον».— 30 (φ. 159β). «Ἐτερον».— 31 (φ. 159β). «Συστατικὸν ἱερέων ἢ ἱεροδιακόνων».— 32 (φ. 160α). «Ἐνταλτήριον».— 33 (φ. 160α). «Ὁμολογία χρεωστικῆ».— 34 (φ. 160β). «Ἐτερον ἐνταλτήριον».— 35 (φ. 160β). «Ἐπιστολὴ πατριαρχικὴ καὶ περὶ ἱερομονάχου τινός». Ἄρχ. Ἱερωτάτε μητροπολίτα Χίου ἐν γράμμα ἐλάδομεν εἰς εἶδος ἀναφορῆς ὑπογεγραμμένον παρὰ ἰκανῶν ἀρχόντων τῆς πολιτείας ταύτης, μὲ τὸ ὅποιον μᾶς ἀναγκάζουσι νὰ ἀπαλλοτριώσωμεν τῆς ἱερωσύνης τὸν ἱερομόναχον Πιπράλην, ὅτι αὐτὸς ποικιλόλληθη, λέγει, γυναικὶ διὰ καπηρίου.— 36 (φ. 162β). «Ἐπιστολὴ κατὰ ἱερέως τινός». Ἄρχ. γνωστὸν ἴστω τῇ ἱερωτηί σου, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ τῆς χώρας ( ) τῆς ὑποκειμένης τῇ ἐπαρχίᾳ, καὶ μητροπόλει ταύτης παραστάντες ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ἡμῶν κριτηρίου, ὅσοι τε εὐρίσκοντα: ἐλὼ παχιζέβανιδες καὶ τουβαρτζίδες συμποσοῦμενοι ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν, ἔχοντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν τῶν ἐνευρισκομένων, ἐκίνησαν ἀγωγὴν ὁμοθυμαδὸν ἀπαξάπαντες κατὰ τοῦ ἐν τῇ ἐχθραίᾳ χώρας ( ) εὐρίσκομένων παπᾶ Τίμου.— 37 (φ. 163α). «Ἐπιστολὴ περὶ διαξευξέως συνοικισίου τινός». Ἄρχ. Ἱερωτάτε μητροπολίτα Σμύρνης ὁ ἱσουλ Μπατίστας Τζίλκς ἐπικαλούμενος ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἐνταῦθα κατὰ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς αὐτοῦ Κανίλας.— 38 (163β). «Κατὰ ἀρχιερέως καταπατοῦντος τῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν».— 39 (φ. 164β). «Ἐπιστολὴ σταλθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς διὰ προμοῦτον (;)». Εἰς γράμμα τοῦ διαδεχθέντος τὸν Λεραφεῖμ Β' Ἰωαννικίου Γ' (1760) περὶ ἐράνων χάριν τοῦ πατριαρχείου.— 40 (φ. 165β). «Ἐπαρτοπικὸν σχολῆς» Σάμου.— 41 (φ. 166β). «Ἐπιστολὴ περὶ κοινῆς ἐράνου». Γράμμα πατριάρχου περὶ ἐράνου χάριν τῶν ἀναγκῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετ' ἀποκατάστασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως δι' ἀναουστάσεως τῆς ἱερᾶς συνόδου, πρὸς ὧραν καταργηθείσης δ.α τῆς ὑπὸ τῶν κρατούντων ἀπαγορεύσεως ἐνδημίας ἀρχιερέων ἐν Κωνσταντινουπόλει.— 42 (φ. 167β).

«**Ἀπόδειξις**». **Ἀρχ.** Ἱεροστατοὶ μητροπολίται καὶ ἐπίσκοποι ( ) διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἀποδείξεως προτίθονται ἀεικρινῶς τὴν ἀρχιερωσύνην ἡμῶν, ὡπως κύριον τῆ ἑξ ἡμέρῃ τῆς Τεσσαράχου συνελθόντες εἰς τὸ κωνάκιον τοῦ συναξαρίου ἡμῶν ἱεροστάτου μητροπολίτου Λέου ἐκέρχισται ἀκριβῶς, καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας τὴν διαφορὰν τοῦ (μενον) ἀπὸ ἔχει μετὰ τοῦ (μενον) διὰ τὰ ἄνω ζητεῖ ἢ (μενον) ἀπὸρα γρασσοτόμενα αὐτῷ ἐπὶ ἡμολογιῶν ἀνοπογάρων, καὶ ἐμπαρτόρων παρὰ τῆς μητροπολίως Σοφίας. — 43 (φ. 168α). «**Ἀπανταχοῦ**». **Ἀρχ.** Οἱ ἐν τῇ καθ' ἡμῶν μητροπόλει (δαίτης) καὶ τῶν κείρι γωρίων ἐπιμύστατοι κληρικοί. — 41 (φ. 169α). «**Ἐκδοσις**». **Ἐχει ἔοδε** Ἡ αἰτιότης ἡμῶν διὰ τῆς πα ούσης ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἐκδόσεως, προτιπεται καὶ κλίαν εἰδῶσι σοι τῷ θεοφιλοτάτῳ ἐπισκόπῳ Κυδωνίας καὶ συναξαρίου ἡμῶν ἀγαπητῷ κὺρ Μαρτινικῷ, ὡπως εἴδον, ἤτοι τῆ Κυριακῇ κατὰ τὴν ἐνάτην τοῦ ἡῆς τρίτοντος. ἀπλήθον εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου κατὰ τὸ Τέσσαλλι, ἐκτελέσῃ ἐκεῖ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν ἀρχιερατικῶς ἀνω τῆ τοῦ περὶ συναξίου ἐγκαθιδρόσεως, εὐλογῆσῃ τε καὶ κτίσῃ τοὺς ἐκεῖ Χριστιανούς, καὶ μνημονύσῃ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ προκκοί : δουλ : τοῦ θεοῦ ( ) ἐπὶ τοῦτο γὰρ σοὶ εἰδῆ καὶ ἡ παρῶτα ἡμετέρα πατριαρχ : ἐκδοσις. — 45 (φ. 169α). «**Γράμματα περὶ κληρονομίας**». «**Περὶ πατρὸς ἀκλήρον καταλιπότης ἕνα τῶν εἰῶν αὐτοῦ χωρὶς τινος εὐλόγου αἰτίας**». — 46 (φ. 169β). «**Περὶ ἐπιτρόπου διορισθέντος παρὰ πατρὸς εἰς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, καὶ ὡπως ἐπισκέπεται μετὰ θανάτου αὐτοῦ τὰ ὄρφανὰ αὐτοῦ τέκνα, εἴτα δὲ μὴ βουλομένου ἀποδοῦναι σὺν τὴν περιουσίαν**». — 17 (φ. 171β). «**Περὶ κληρονομίας ἀνδρὸς ἀτέκνου, καὶ ἀδιαθέτου θανόντος, καὶ καταλιπόντος γυναῖκα, καὶ ἀδελφούς κληρονομοῦς, καὶ τῆς γυναίκος διὰ τὸ ἐπιλητακῶν πάθος μὴ δικαιουμένης λαβεῖν τὸ διὰ φυλακὴν χηρείας νενομισμένον τεταστηρόμιον, διορισμὸς εὐλογοφανῆς παρὰ τοῦτων**». — 48 (φ. 173β). «**Περὶ προικός γυναικός, καὶ τῶν πρὸ γάμου, καὶ μετὰ γάμον αὐτῆς δωρεῶν, ὅτι προτιμῶνται τῶν χρεῶν τοῦ ἀνδρός**».

ι' [φ. 176]. «**Χρυσόβουλλον αἰθεντικόν**». «**Ἐν Χριστῷ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας ἐπιβεβαιοῖ. Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βασιβόδας ἐλέω θεοῦ αἰθέντης καὶ ἡμερῶν πάσης Οὐγκροβλαχίας**». **Ἀρχ.** Ἡ τό γένεια, ἤτοι τὸ καλὸν γένε : τινὶ λεγόμενον, καλὸν μὲν, ἀλλὰ προγόνων ἀγαθῶν. Περὶ συστάσεως σχολείου ἐν Σέρραις. Ἐξεδόθη τῷ 1732. Ἰπογεγραμμένοι βασιβαοῖοι ὁ Ἀντιοχείας Ἀθανάσιος καὶ ὁ Ἱερουσόλων Χρόσανθος.

ισ' (φ. 178β). «**Ἐλεημοσύνη καὶ ἀφιέρωσις τοῦ ἐν Λέω κτητορικῶ καοῦ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς κατὰ τὴν Ἀττικὴν, γενομένη ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Νικολάου βασιβόδα εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον**». **Ἀρχ.** Τὸ τῆς ἐλεημοσύνης θεοῖστον γρῆμα. **Τέλ.** Ἐν τῇ κληρικῇ ἡμῶν καθίδρα. ἤτοι ἐν Γρασίῳ. κρῖδ' κατὰ μῆνα Μάτου

ιβ' [φ. 181α]. «**Γράμμα ἀφιερώσεως γεροντὸς καὶ γωφῆν ἐν Βουκουρεστίῳ ὑπὸ τοῦ Σταυροπολεως Ἰωαννικίου περὶ ἰδρύσεως παιδι-χέτου καὶ ναοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ**». **Ἀρχ.** Θεῶν τὸ γρῆμα ἢ εἰς. **Τέλ.** Ἐν εἰσι μῆνι. Ἐπεται «**Κατὰ τὴν περὶληψιν τοῦ ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν αἰθεντικόν χρυσόβουλλον, ἐπιβεβαιωτικὸν τῆς ἀφιερώσεως ταύτης**». **Ἀρχ.** Πολύτροκα μὲν ὑπάρχουσι καὶ πολυμετῶ.

ιγ' [φ. 189α]. «**Σιγιλλιῶδες διατάξιν αἰθεντικῶ**». [Πατριάρχου Σα-

μουήλ Α'] περι δύο ναῶν ἰδρυθέντων ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Οὐγκροβλαχίας Ἰωάννου Μιχαήλ. Διακοβίση ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Ῥωμάνου. Ἐν τῇ ἀνω φῶ χειρὶ Κ. Σάθα οὐκ ὀρθῶς. Ἐπί Σαμουήλ Α' τοῦ ἀπὸ Δέρκων. Ἄρχ. Φρονήσιως ἀρὰ ἐντελοῦς καὶ θείου ἔργου πεπληρωμένης φυγῆς. Τέλ. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψξγ'.

ιβ' [φ. 194α]. «Σχολείου σιγίλλιῶδες» μὴ μνημονευομένου [Πατριάρχου Σαμουήλ Β']. Ἐν τῇ ἀνω φῶ χειρὶ Κ. Σάθα οὐκ ὀρθῶς. Ἐπί Σαμουήλ Β' τοῦ Ἡπειρώτου. Ἄρχ. Οὐδὲν οὕτως ἱσχυρὸν οὐδ' ἀνσίμῶν τε καὶ τελεσιουργὸν ὡς τῶν καλῶν ἔσται. Τέλ. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψθ'.

ιγ' [φ. 196β]. «Προσίμιον χρυσοβούλλου συστατικοῦ σχολείου» μὴ μνημονευομένου. Ἄρχ. Ἐστὶ μὲν οὗ τῶν ἐν τῇ μετὰ σέμματος ἰδίῳ βίῳ καλῶν.

ιδ' [φ. 197β]. «Ἄλλο». Ἐπί συστάσει σχολῆς. Ἄρχ. Ἐστὶ μὲν πολλαχῶς συναρχαῖν ἐργῶν τὴν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς σπουδῆς ἀρτίκιαν. Ἐν τέλει. Τὸ παρὸν εἰς τὰ 282 εἰλόα τοῦ μεγάλου σηματοματαρίου ἐπίσταται.

ιε' [φ. 199α]. Εἰς κτήσιν ναοῦ προτροπὴ βοηθείας περὶ εἰσφορῶν χάριν ἐκκλησίας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἄρχ. Φανερόν ἐστι πᾶσι τοῖς εὐσεβίστιν ἐπι μὲ κίνετα ἔλλο πράγματι δ. λ. ἀκούεται ὁ θεὸς τόπον ἕσον μὲ τὴν ἐλεημοσύνην. Ἐπονται ἄλλαι προκλήσεις εἰς ἄληθοσύνην ὑπὸ τὰς ἐπιγραφὰς «Ἔτερο» [φ. 199β]. «Ἄλλο» [φ. 200α], «Ἄλλο» [φ. 200α] καὶ ἕτεροι πέντε ἀνεπίγραφοι [200β-281].

ιη' [φ. 203α]. «Εἰς πρόκλησιν πατριάρχου». Ἄρχ. Ὁν τρόπον ὁ πῦρνος σῶλος ἐκ θεοῦ δέδοται. Ἐπεται [φ. 204α] «Ἐπιτροπικόν». Ἄρχ. Ἡ ταπεινότης ἢ ἐμὴ ἔχουσα λαβεῖν ποσότητα ἄσπερον παρὰ τοῦ τιμιωτάτου πραγματευτοῦ ποσότητι υἱοῦ τοῦ Χατζῆ Ἀδράμη Ἰακώβουγλου.

ιθ' [φ. 205α]. «Ἐπιστολὴ Βενιαμὴν πρὸς τὸν ἅγιον Ἐφέσου». Ἀπολογία περὶ τινος συκοφαντηθέντος αὐτοῦ λόγον, τινὰ περὶ τῆς σχολῆς Κυδωνιῶν καὶ διδασκάλου Ἰακώβου. Ἄρχ. Ἐδόχθη μετὰ τοῦ προερχόντος σέβας τὴν παρὰ τῆς προκλήσεως μοι παντρώτητος. Τέλ. Ὁ δὲ κύριος Ἰάκωβος ἀγνοεῖ διὰ ἐξητήθη καὶ διὰ γραμμάτων καὶ δι' ἀγγέλου, ἔνθα τὰ τούτου εἰλόα διὰ τὴν αἰγίδα τοῦ Λιῶς δὲν δύναται νὰ διέλθῃσι, πλην δύνεται τις ζῆν, νομίζου, καὶ διὰ μόνης τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου, ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐγκαταλείπω αὐτῇ τῇ ὡσὲν τὴν σχολῆν, ἀλλ' ἵνα μὴ οἱ ἐκ διαφόρων τύπων συναθροισθέντες μαθηταὶ διασκορπισθῆσονται, ἵνα μὴ συμβῆ ἐρήμωσις τῆς ἐνιαυθα σχολῆς δίκαιόν ἐστιν ἀναμείναι ἀντικατάστασιν ἰτέρου διδασκάλου καὶ ἵσως αὐτῇ ἢ φρονήσις οὐκ ἐστὶ ξένη τῆς τοῦ ἁγίου Ἐφείσου.

Ἐπεται «Τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐσεβεστάτῳ καὶ εὐμενεστάτῳ ἡμῖν Αὐθέντη καὶ ἡγεμόνι Μεγαλοπρεπεστάτῳ πάσης Οὐγκροβλαχίας Κυριῷ Κυριῷ Ἰωάννη Ἀλεξάνδρῳ Κωνσταντίνου Μουρούζη βοεβόδα. Δουλικῶς». Μόνον αὕτη ἢ ἐπιγραφὴ.

Ὁ κώδιξ εἶνε γεγραμμένος διὰ διαφόρων χειρῶν, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ἔγγραφα κυρίως ἀντεγράφησαν ὡς τύποι· διὸ ἐν ταῖς πλείσταις ἔχουσι ἀντικατασταθῆ τὰ κύρια ὀνόματα διὰ ( ) ἢ ἔχει ἀφεθῆ κενὸς ὁ δι' αὐτὰ χώρος. Ἀλλαχοῦ δὲ περιορίσθη ὁ ἀντιγραφεὺς εἰς τὸ ῥητορικὸν προσίμιον καὶ μόνον, περκατούμενον διὰ βραχυγραφικοῦ κ. τ. λ. παραλειπομένων δυαδικῶς τῶν κατὰ τὸ κύριον θέμα. Οὐχ ἦντον εἶνε ἀξία ἐκδόσεως τὰ σιγίλλια, τὰ ἀψευτικὰ χρυσοβούλλα καὶ οὐκ ὀλίγα τῶν ἐπιστολῶν, ἰδίως αἱ ἐν τῷ ἔδαφίῳ ζ'. Μελέτης δὲ χρῆζουσι καὶ αὐτοὶ οἱ τύποι πατριαρχικῶν καὶ ἄλλων

εγγράφων ὡς οὐκ ὀλίγα περιέχοντες τᾶς γνώσεως ἐν σχέσει πρὸς τὸ κανονικὸν δίκαιον καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ἐκκλησίας.

Ἐν δὲ τοῖς ἀγράφοις μείναισι φύλλοις παρενεγράφησαν διὰ διαφορῶν χειρῶν τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος τελευτῶντος ἢ ἐνίστε τοῦ δεκάτου ἐνάτου ἀρχομένου πλην τινῶν ἤδη ἀνωτέρω καταλεχθέντων τὰ ἐξῆς· α' [φ. 2α]. «Περὶ Ἰνδικτιῶνος». — β' [φ. 47β καὶ συνέχεια ἐν φ. 51β]. «Πρότασις» κ' — πθ', εἰς ἧς ἔπεται «Δεῖξις». Τούτων πρότασις Πστ'. Εἰς τὴν ἐν τῷδε τῷ βίῳ εὐδαιμονίαν ἀναγκαῖα ἐστὶν ἡ ἀνδρία μετὰ τῶν ὑλ' αὐτὴν ἀρετῶν «Δεῖξις». Ἀρχ. Ἀνδρία ἐστὶ διάθεσις τῆς ψυχῆς. — γ' [φ. 74α]. «Γόσπαρις κατὰ Ἑλλήνων». Ἐχει δὲ ὧς ἑγὼ ἀδυνατῶ οἱ ἀπόγονοι τῶν θαυστῶν Ἑλλήνων Κύριε Καπετανάκη, καὶ μοὶ γνωρίζω χάριτας. διὰ τὴν ἣν χάριν ἐποίησάς μοι κοινολογῶν καὶ εἰς ἄλλο γένος τὴν μικρὰν μου γνώσιν περὶ τῆς Γεωγραφίας καὶ κρίσεως τῶν γῆινων κατοίκων· ἐνεστὶν, ὡς φαίνεται, ἐκ φύσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ καὶ ἠδύνηται ὅταν ἴδῃ ἑαυτὸν ἐπαινούμενον· κατὰ τοῦτο λέγω σοὶ γνωρίζω χάριτας· μετ' ὕπνου ὅμως ὄχι ὀλίγον, ὅταν ἀναίρῃς τὴν περὶ τῶν Ἑλλήνων κρίσιν μου, λέγων, ὅτι ἐγὼ ἀπεφάσισα ἐς τ' ἐμοῦ ταμίου, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἄχθος ἀγούρης, καὶ ὄχι ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων· διότι ἂν ἐγὼ εἶπον περὶ τῶν Ἑλλήνων. Μένει οὕτως ἀτελής. — δ' [φ. 93αβ]. «Κέρκυρα». Εἶδησις περὶ ἀγγελλομένης ὑπὸ τοῦ Στυλιανοῦ Δώρα Προσαλέντη ἐκδόσεως Ἑφημερίδος φιλολογικῆς καὶ οἰκονομικῆς εἰς ἰταλικὴν καὶ γραικικὴν διάλεκτον. — ε' [φ. 93β]. «Νίζνα». Περὶ καταθέσεως 50 χιλιάδων ρουβλίων ὑπὸ τῆς αὐτόθι κοινότητος τῶν Γραικῶν χάριν τῆς ἐν αὐτῇ σοὶ τάσης νεᾶς σχολῆς. — ς' [φ. 132β]. Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Ποσὴ ἠδονή, πόσῃ χαρὰ, μοὶ προξένησεν ἄμα ὅπου ἔλαβον τὸ ἀδελφικὸν της. Τέλος. Τῷ φιλοστοργωτάτῳ καὶ κατὰ σέρεα πατρὶ μου κυρίῳ Σπύρῳ, Προς[κυνῶ]. Ἐπιστέλλονται προσκυνήματα εἰς τὸν διδάσκαλον κύρ Διονύσιον. Ἴδε καὶ τὰ ι', ια'. — ζ' [φ. 140α]. «Τὴν ὑμετέραν σοφολογιότητα αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτῆ' μου τῇ ψυχῇ μετὰ τοῦ διακαοῦς πόθου κατασπαζόμενος προσάγορεύω». Ἀρχ. Ἐὰν ἦτον δυνατόν εἰς τὴν φύσιν καὶ μεταβάλλεται ἐνίστε. Ἴδε καὶ ς', θ', ι', -η [φ. 141α]. Ἀνεπίγραφος ἐγκύκλιος ἀρχιερέως ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μεσσηνίαν μοναστηρίου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου διὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις πατρὸς κύρ Σαμουὴλ. — θ' [φ. 141β]. Ἀναφορὰ πρὸς εἰρηνοδίκην. Τέλος. Τῆς 5 Ἀπριλίου 1832 ἐν Σχοπέλο· Τύπος. — ι' [φ. 174β-175α]. Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος μαθητοῦ τῆς σχολῆς-Κυθωνίων πρὸς σεβασμιότητα, παρ' ἧς ζητεῖ βοήθημα καὶ βιβλία. Ἀρχ. Εἶναι ὁμολογούμενον κατὰ πνεῦμά μοι πάτερ. Γέγραπται τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ τὰ ς', ια', ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω ἐν δ' φ. 49α-51β. — ια' [φ. 175α-β]. Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος τοῦ αὐτοῦ περὶ βοηθείας ἀτελής. Ἀρχ. Εἶνος βέβαια τῆς φιλίας ἤθελον εἶναι. Γέγραπται τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ τὰ ς', ι' ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω ἐν δ' φ. 49α-51β. — ιβ' [φ. 188β]. Τύπος ἐπιγραφῆς καὶ προσρῆσεων ἐπιστολῶν εἰς ἀρχιερεῖς καὶ «εἰς πατριάρχην». — ιγ' [φ. 198β]. «Τύποι ἐπιγραφῆς καὶ προσρῆσεως εἰς πατριάρχην». — ιδ' [φ. 201β]. «Τὴν πανοσιότητά σας ὡς εἰκὸς προσκυνούμεν. Ἐντέλλεται ἡ χάριν κοιτοῦ μὴ μνημονεμένου πληρωμὴ ποσοῦ τινος πρὸς τοὺς δίδοντας τὸ παρὸν Χατζῆ Λατῖρ καὶ Χοτζῆ τοῦ Βανίς· σερβάριδες μας. — ιε' [φ. 202α]. «Τὴν ὑμετέραν τιμιότητα ἐκ μέσης ψυχῆς ἀσπαζόμενος προσάγορεύω σὺν τῷ Χριστὸς ἀνέστη». Ἀρχ. Εἶητι ἵστα-

ωνται. Τέλ. 1817 Ἀπριλίου 8. Κιόρκιας. Τῆς ὑστεραε τιμότητος κατὰ πάντα πρόθεμα: Γρηγόριος διδάσκαλος. Ἀγγέλλεται ἡ εἰς τὸ σχολεῖον τῆς γείτονος ἐπισκοπῆς τοῦ μη ὀνομαζομένου ἀρχιερέως ἀποστολὴ τοῦ μαθητοῦ τοῦ ἐπιστολογράφου σοφολογιώτατου Γρηγορίου. ὡς διδασκάλου συμφωνηθέντος διὰ τὰ ἀλλοτρίων χρόνων ἐπὶ μισῶν ἑξακοσίων γροσίων. Ἴδε καὶ ιε' — ιε' [φ. 202β] «Διαθήκη». Τύπος: Ἐν τῇ ἄνω ἢ ἄλλῃ χειρὶ 1814 Μαΐου. 20 κατωτέρω εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Κόμης μὲ μισθὸν τὸν κατ' ἕκαστον χρόνον γροσία. Αἱ τέσσαρες τελευταῖαι λέξεις διακρίνονται, καθὼς διαγεγραμμέναι, ἀλλ' ὅπως ἀφανῆς εἶνε ὁ ἐπ' ἴσης διαγεγραμμένος ἀριθμὸς τῶν γροσίων. Κάτωθεν δὲ τοῦ

1817 Μαΐου 7

τῶν 1814 Μαΐου 20 Ἀναφέρονται δὲ ταῦτα προφανῶς εἰς τὸν διδάσκαλον
 9613 17 [ἐκ τοῦ Ο].

Γρηγόριον περὶ οὗ ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ ιε'. — ιε' [φ. 203β]. Διαθηκῶν δύο ἄλλοι τύποι τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ ἡ ἀνωτέρω ιε' καὶ ἡ κατωτέρω ιθ'. — ιθ' [φ. 201β]. «Ἴσον τοῦ μπουγιουρούδιου». Ἐξεδοθη ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνημονι Τόμ. 1Β'. — ιθ' [φ. 207β]. Τύπος διαθήκης. Τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ αἱ ἀνωτέρω ιε'. καὶ ιε'. — κ'. [ἐν παραφύλλῳ 1β καὶ συνέχεια ἐν τῷ κάτω ἡμίσει τῶν φ. 207β καὶ 208α καὶ ἐν φ. 208β] Συνοδικὴ ἐγκύκλιος περὶ ἐλεῶν χάριν τῆς ἐν τῇ νήσῳ Σίρα τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου ἐκκλησίας τῆς Ζωαρχικῆς Τριάδος, περιπεσοῦσις μὲν πρὸ χρόνων τινῶν εἰς χεῖρας ἑτεροδόξων, ἀλλ' ἀπαλλαγείσης καὶ χορηγούσης ἀνακαινίσσεως αὐτῆς ἐν μηνὶ Ἰουνίου θ'. Ὁ Κτιστικὸς Ἰωνικτικὸς, ὁ Ἐπίσκοπος Διονύσιος, ὁ Ἡεροκλῆσις Μελίτιος, ὁ Κυζικίου Κωνσταντῖος, ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος, ὁ Νικαίας Μακάριος, ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος, ὁ Βεζβόας Ζαχαρίας, ὁ Ηεροναξίας Ἰερόθεος, ὁ Σίφνου Καλλίνικος, ὁ Ἀνδρου Διονύσιος, ὁ Τίου Γαβριήλ, ὁ Μ. πολέτης Καλλίνικος, ὁ Μηθύμνης Παρθένιος. Ὑπογραφή πατριάρχου λείπει, ἀσχετον δὲ εἶνε πρὸς τοῦτα τὸ ἐν τῷ ἄνω ἀριθμοῦ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ὀπισθεν πινακίδι Γρηγόριος ἐπίσκοπος ἡμεῶν ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. — κα' [φ. 208β]. «Ἐπιστολαὶ Ἀλεξάνδρου Μαυρομορδάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ γενικοῦ ἐρμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας». Πένσε παραπέμπων εἰς σελίδας τοῦ κώδικος, ὅστις ἔφερον ἀρχῆθεν ἀριθμησιν κατὰ σελίδας.

Ἐν φ. 208: τὰ ἐξῆς. α') Τῷ πανοσιολογιώτατῳ μουσικολογιώτατῳ ἀγίῳ προηγουμένῳ τῆς μεγίστης Λαύρας κυρίῳ μοι κυρίῳ Γρηγορίῳ τῷ σεβασμιωτάτῳ μοι. 1815: Αὐγούστου: 13-. β') Ἀγαθὸν τὸ ἐρθεῖσιν κτλ.

γ') Οἶνος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἡ περὶ Κύπρον ἐρωτὴν κατὰ εἰσπέμπει τὴν ὁδὸν εἰς Αἴθην.

δ) 1815 Νομβρίου 9 ἐπίστροφα πάλιν εἰς τὸ σχολεῖον ὅπου καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Νικόλαος Εὐστρατίου καὶ μοὶ ἐναγίριον καὶ ἐν ταύτῳ: Νομῆρ: 14. Ἐν δὲ φ. 208β ἄνω 1814: μοὶ ἔγει ὁ Μανώλης Κωνσταντῆ. γροσία 18: Μαΐου 26. 1815: Ἐλαθὸν παρὰ τοῦ Γεωργίου παπᾶ Ἰουλίου: 15 γρ. 50 Φεβρουαρίου: 1815. Ἐλαθὸν διὰ τὰ μελετᾶ κάποιον Γεωργίου. Ἐν φ. 1α ἄνω νηστεία. ἐγκράτεια. 1811: Ἰουλίου 16.

Στάχσις ἐκ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύθους μεθ' ἄλλων ἀποτυπωμάτων.

(Ἔπεται συνέχεια)